

Volební zpravodaj Obvodního výboru KSČM Praha 2 číslo 2/2014

NÁŠ OBVOD – NÁŠ DOMOV

Komunální volby klepou na dveře. Zanedlouho budeme znát, kdo nás tentokrát bude v příštích letech zastupovat na radnici Prahy 2. Na rozdíl od jiných voleb, v komunálních nejde tak ani o soupeření stran, jako o nezištnou službu svým spoluobčanům. Ve hře nejsou desetitisícové a statisícové příjmy poslanců, senátorů či europoslanců. Ve hře jsou, jak se říká za hubičku, pouze desítky a stovky dobrovolných hodin strávených na radnici, v komisích, na schůzích s občany i v neplánovaných rozhovorech se sousedy v ulici, kde zastupitel bydlí.

Životní zkušenost nás učí, že větší důvěru u nás získá spíše zastupitel, který nebude s námi řešit planetární problémy té či oné strany, ale bude se zajímat o naše starosti a třeba i radosti. Jak bydlíme, je-li naše ulice uklizená a bezpečná, nakupuje-li se nám v okolí bydliště dobře, nestrádají-li zde senioři či mladá manželství... Zkrátka a dobře, bude-li zastupitele zajímat náš tzv. všední život.

Pod zorným úhlem tohoto pohledu připravila okresní organizace KSČM v druhém pražském obvodu kandidátku na Zastupitele do MČ Praha 2. Přednost ve výběru dostali naši spoluobčané, kteří chápou Prahu 2 vpravdě jako svůj domov. A dávají tedy určitou záruku, že se k ní jako k svému domovu budou chovat a o ní pečovat. Ostatně posuďte sami podle vyjádření několika z nich, kteří tvoří čelo kandidátky a o nichž zřejmě není pochyb, že jsou se svým obvodem spojeni takřikajíc pupeční šňůrou.

(Z)

Volte číslo 12!

K Praze 2 patří klid a bezpečnost občanů

Co mě jako patriota Prahy 2 také znepokojuje, protože jí to ubírá na kráse, je její noční život. Tento život se vymyká, jak jsem měl možnost se párkrát přesvědčit v některých západoevropských metropolích, všem společenským normám a pravidlům občanského soužití civilizovaného světa. Abych nemluvil do větru, ale konkrétně.

Charakter mého zaměstnání – jsem řidičem tramvaje – vyžaduje, že někdy brzy zrána musím jít z domova do práce kolem nočních podniků Radost a Retro. Co tady na vlastní oči vidím a na vlastní uši slyším, nedá se slovy popsat. Kdybych některé z návštěvníků, kteří právě opustili tyto podniky a ocitli se na světle božím, nazval zvířaty, pak by tato zvířata měla, kdyby mohla, plné právo mě pohnat před soud pro urážku na cti. Řev rozléhající se zde široko daleko - nemluvě o „vytříbeném“ slovníku, nepořádku atd. - nedá bydlícím v okolí, hlavně na Tylově náměstí nebo ve Francouzské ulici, spát.

Také k zamezení tohoto nuceného „budíčku,“ včetně nepořádků s ním spojených, chci, dají-li mi spoluobčané v nadcházejících komunálních volbách důvěru, výrazně přispět. Třeba účinnější spoluprací policistů s radnicí.

Pavel Bouda

Chci řešit všední problémy Vinohrad

Tu a tam se stane, že na konci pracovní doby mi zazvoní mobil v kapse a někdo z rodiny volá, abych cestou z práce domů koupil chleba nebo brambory, zkrátka to, co momentálně v domácnosti došlo. Důvod tohoto telefonátu je prostý. U nás na Vinohradech, kde bydlím, vzniklo velké nákupní středisko, ve kterém nejenže leckdy koupíte nekvalitní zboží, jako třeba nahnílé brambory nebo ovoce, ale také se stane, že to, co právě potřebujete, není momentálně na skladě. Donedávna jsme to doma řešili tak, že jsme šli do obchodu o ulici výš nebo níž a potřebné produkty jsme nakoupili. Teď ale na místě těchto obchodů postupně nacházíme honosné prodejny s luxusním zbožím, zastavárny, herny, pojišťovny či starožitnictví. Nic proti tomu, kdyby člověk nemusel, pokud uspokojivě nenakoupí ve zmíněném nákupním středisku, cestovat na druhý konec Vinohrad. Bohužel ale často musí, chce-li mít k večeři například čerstvé brambory a ráno k snídani požitelný chleba.

myslím, že šťastný a spokojený život je také politickou vizí. Dokonce jednou z nejhodnotnějších.

Svatopluk Čech

Nemocné bydliště našemu zdraví nepřidá

V Praze 2 žiji od narození, tedy již třicet let. To dobré, co je zde k životu, chválí se samo. O odstranění toho méně dobrého, bych se chtěl přičinit.

Podle mne máme v Praze 2, jako mají i jinde, své malicherné bolístky, avšak i vážné nemoci. Nemí proto od věci, přirovnám-li komunálního politika k lékaři. V mém případě, pokud bych byl zvolen zastupitelem, je toto přirovnání jen částečně obrazné. Před pár lety jsem vystudoval ekologii a odborně se jí zabývám i nadále. A jak známo, ekologie výrazně ovlivňuje naše zdraví. Pouliční hluk v mnohých našich ulicích, nízká kvalita ovzduší, málo zeleně v našem okolí, to jsou některé konkrétní neduhy „dvojky,“ které neprospívají našemu zdraví a k jejichž zmírnění nebo i odstranění bych chtěl přispět.

Kromě jiného kultivací starých i zakládáním nových stromových alejí a květinových záhonů v ulicích. To by napomohlo také k vytváření pracovních příležitostí a tudíž ke snížení vydávání sociálních dávek. Rovněž zřízení hlídačů v parcích, kteří by v nich dbali o zachování zeleně i pořádku a bezpečnost občanů, by napomohlo k řešení ekologických a koneckonců i sociálních otázek.

Těchto otázek se také týká, i když nepřímo, parkování v Praze 2, které je neudržitelné. V tomto ohledu bych se chtěl zasadit o zavedení bezplatného parkování pro občany Prahy 2 a drobné živnostníky, kteří tady působí, jak o tom hovoří náš volební program (jedna rodina či jedna živnost = jedno parkovací místo zdarma).

Ing. Otakar Kašpar

Dvojka pro seniory

Městská část Praha 2 před několika roky založila klub Dvojka pro seniory. Přihlásila jsem se do něj s manželem a očekávali jsme klubovou činnost. Tedy setkávání se s ostatními vrstevníky v nějaké klubovně, kde by byla možná výměna názorů a rozvíjel se společenský život, abychom neztratili kontakt se světem kolem nás, jak jsme na něj byli zvyklí léta z produktivního věku. Bohužel se naše očekávání nesplnilo.

Je chvályhodné, že klub pořádá různé zajímavé akce jako třeba: plavání v bazénu s kondičním cvičením, PC kurzy, ozdravně rehabilitační cvičení, jógu a od března do prosince jednou měsíčně dva autobusové výlety. Avšak na každou akci je potřeba se přihlásit v úřadu MČ Praha 2. Protože kapacita jednotlivých akcí je poměrně malá, tvoří se před úřadem dlouhé fronty seniorů, kteří mají zájem například o výlet, koncert nebo plavání. U výletu pak je třeba přijít dvakrát: jednou pro pořadové číslo a podruhé akci zaplatit. Klub tedy slouží pouze zdravotně zdatným důchodcům a navíc se vytvořil

klan permanentních „bojovníků“ o místa na zmíněných akcích. Většinu seniorů ale činnost klubu míjí.

I když jsem zdravá a mobilní, způsob získávání účasti na akcích mě znechutil. Dospěla jsem k závěru, že v klubu Dvojka pro seniory jde, ať již vědomě nebo nevědomě, méně o zkvalitnění života důchodců Prahy 2 a více o zviditelnění se nynější radnice. A to považuji za nesprávné. Pomoc by podle mne potřebovali také ti, kteří nejsou zcela mobilní, často žijí sami a nemají se s kým setkat, popovídat si, společně sdílet radosti i starosti běžného života kolem nás. I proto jsem se rozhodla kandidovat do zdejšího zastupitelstva a o tuto pomoc se přičinit. Například založením kluboven seniorů v různých částech Prahy 2.

Jaroslava Kubešová